Duhovna misel - 23. feb. 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

7. nedelja med letom

Katera je pot do svetosti, nam dobro, konkretno, razloži Jezus. Rečeno
»*oko za oko in zob za zob*«. On pa pravi: »*Ne upirajte se hudobnežu.*«
brez maščevanja. Če je v mojem srcu zamera zaradi nečesa, kar mi je
storil, in se hočem maščevati, me to oddalji od poti naproti svetosti. »*
boš plačal« ni krščansko. Te besede niso del kristjanovega jezika. Nič
maščevanja in nič zamere. »*'Ta dela moje življenje neznosno! Tista so*
me vse dni obrekuje! Tudi jaz jo bom obrekoval ...' Ne. Kaj pravi Gosp
zanjo!'«
»*Odpustiti. V svojem srcu. To je pot svetosti in to oddalji od vojn.*« Če
moški in ženske sveta naučili odpustiti, vojn ne bi bilo. Vojna se začne
zagrenjenosti, zameri, želji po maščevanju. To je tisto, kar uniči družin
prijateljstva, cele četrti. Kaj narediti, kadar začutimo te stvari, nam po
pove Jezus: »*Ljubite svoje sovražnike.*« In če nekoga ne moreš ljubiti,
bi ga lahko ljubil (papež Frančišek, 19. 2. 2017).

Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2020
Domoljubje

Država uničuje sebe, če nekatere državljane izključuje iz sodelovan
skupno dobro. Z izrazom »skupno dobro« mislimo na vse ugodne
ki jih potrebujemo, da razvijamo sposobnosti ter postajamo vedno
srečni in izpopolnjeni ljudje. Skupno dobro ni samo materialni »sta
ampak tudi kakovost naših odnosov, pravična pravna ureditev in va
vzgoja novih rodov, ki nam zagotavljajo prihodnost, ter duhovna o
vera in kreposti, ki osmišljajo naše življenje. Odgovornost za skupn
je del našega domoljubja. Z izrazom **domoljubje** označujemo deja
ljubezen do domovine**.** Domoljubje ni nič drugega kakor povsem
upravičena in potrebna narodna zavest, ko vemo, kdo smo, od kod
prihajamo in kaj moramo tudi v prihodnosti biti in ostati.

Naša prihodnost je usodno povezana z zdravim in naravnim druž
življenjem. Cerkev **družino** brani kot Božjo ustanovo in od svojih
pričakuje, da bodo sklepali zakonske zveze in na njih gradili trdne

Podobno velja za spoštovanje človeškega življenja od naravnega sp
naravne smrti. Bog je »Bog živih in ne mrtvih« (Lk 20,38). Zato je